

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 371/2026
31.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Тресиглавића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 196/21 од 05.09.2025. године и Кв 2063/25 од 23.10.2025. године, у седници већа одржаној 31.03.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Тресиглавића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 196/21 од 05.09.2025. године и Кв 2063/25 од 23.10.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К 196/21 од 23.09.2024. године, правноснажно дана 22.10.2024. године, суд је обуставио кривични поступак према окривљенима ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, те је на основу члана 265. став 1. ЗКП одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Решењем Основног суда у Новом Саду К 196/21 од 05.09.2025. године делимично је усвојен захтев окривљеног АА, поднет путем браниоца адвоката Мирослава Тресиглавића, за накнаду трошкова кривичног поступка, те је истом на име награде и накнаде нужних издатака браниоца досуђен износ од 336.375,00 динара и наложено рачуноводству суда да наведени износ по правноснажности решења, у року од 60 дана уплати на текући рачун адвоката наведен у изреци решења, док је преко досуђеног а до траженог износа од 481.500,00 динара захтев окривљеног, поднет преко браниоца, одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 2063/25 од 23.10.2025. године, на основу члана 262. став 3. ЗКП, делимично је усвојена жалба браниоца по пуномоћју окривљеног АА, адвоката Мирослава Тресиглавића, па је преиначено решење

Основног суда у Новом Саду К 196/21 од 05.09.2025. године, тако што су браниоцу окривљеног, адвокату Мирославу Тресиглавићу, досуђени трошкови кривичног поступка на име одбране окривљеног у укупном износу од 363.375,00 динара, као и трошкови на име састава жалбе на решење о трошковима изјављене дана 25.09.2025. године у износу од 30.000,00 динара, укупно 393.375,00 динара, док је у преосталом делу жалба одбијена као неоснована. Ставом другим је наложена рачуноводству Основног суда у Новом Саду исплата досуђеног износа на текући рачун адвоката Мирослава Тресиглавића наведен у изреци решења, у року од 60 дана по правноснажности решења.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Тресиглавић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, укине побијана решења и врати предмет првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482 став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 71. тачка 5) ЗКП прописано је да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. То значи да су права браниоца одређена и ограничена правима која у поступку има окривљени, из чега следи да је бранилац овлашћен да процесне радње, дакле и подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека, предузима искључиво у корист окривљеног.

У конкретном случају, из навода захтева произлази да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости поднео у своје име и у своју корист, имајући у виду да су другостепеним решењем њему досуђени трошкови кривичног поступка, у погледу сопствене награде и трошкова које је имао као адвокат, односно искључиво у своје име и за свој рачун, на шта у смислу цитираних законских одредби није овлашћен, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић